պատճառ մը չեն հանդիսացած ազգային բաժանումներու։ Արևելեան հնաւանդ մոլեռանդութիւն մի է այն, զոր պէտք է միանգամ ընդ միշտ արմատախիլ ընել մեր մէջէն, և քիչ մը լաւատես մտօք, լայնատես աչօք դիտել գործերը. կրօնք և ազգութիւն չշփոթել, իւրաքանչիւրին ուրոյն պարտականութիւնները ճանչնալ և ըստ Աւետարանին տալ զկայսերն՝ կայսեր, և զԱստուծոյն՝ Աստուծոյ»։

ԴԵՐԱՍԱՆ ՎՐՈՅՐԻ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԵԱՆ 25-ԱՄԵԱՅ ՅՈԲԵԼԵԱՆԸ

Գրական ասպարէզի մէջ ծանօթ ու բեմական գործունէութեամբ արդիւնաշատ Վրոյրի 25ամեակն ներկայ տարուանս յունուար 18ին կատարուած է Նիկլիտին եղբայրներու Ցիրկ թատրոնին մէջ։ Ըստ Հովիւ թերթին յունուար 25 թիւին։

«Պ. Վրոյրը հայ հասարակութեան վաղեմի բարեկամն է։ Նրա քառորդ դարի անխոնջ և եռանդուն բեմական գործունէութիւնը, որ կապուած է եղել այնքան դժուարութիւնների և զրկանքների հետ, մեզ շատ ու շատ անգամ է ոգևորել։

Վրոյրը մէկն է եղել թատրոնին անկեղծ նուիրուած այն սակաւ գործիչներից, որ համեստ ու առանց որևէ ռէկլամի, յաճախ քաղցած ու ծարաւ և հազուագիւտ յամառութեամբ տարել են իրանց խաչը։

Հայ բեմի գոյութիւնը Վրոյրի նման չարքաշ աշխատաւորներն են ապահովել։

Բագուի հայ հասարակութիւն՝ նրա հետ և ամբողջ հայ ժողովուրդը՝ իր յարգանքն է արտայայտել պ. Վրոյրին Բագւում։

Թիֆլիզի հայ հասարակութեան բարոյական պարտքն է նոյնպիսի ջերմ զգացմունքներով նորոգել իր յարգանքն ու երախտիքը հայ բեմի տաղանդաւոր ու անխոնջ մշակին»։

Ստոյգն ըսելով՝ Վրոյր լիուլի չէ վարձատրուած հայ հասարակութենէ։ Սակայն վեհանձն մարդը իւր սիրած ազգին ճարակ ըրած է իր բոլորանուէր աշխատանքը։

ՏԻԿԻՆ ՍԻՐԱՆՈՅՇԻ ԳՈՐԾՈՒՆԷՈՒԹԵԱՆ 35-ԱՄԵԱՅ ՅՈԲԵԼԵԱՆԸ

Հայութեան պատուաբեր թատերախաղ հռչականուն Տիկնոջ բեմական գործունէութեան հանդէսը, ըստ կովկասահայ թերթերու, մեծ խանդավառութեամբ տօնուած է Պաքուի «Ցիրկ» թատրոնին մէջ։ Արդիւն դերասանուհւոյ մասին 1906ի մեր ԳԵՂՈՒՆԻԻՆ մէջ ընդարձակօրէն գրուած է «ԴԵՐԱՍԱՆՈՒՀԻ ՏԻԿԻՆ ՍԻՐԱՆՈՅՇ, Իր հասարակական գործունէութեան 30ամեակի առթիւ», վերնագրի տակ։

Աւելորդ համարելով երկրորդել մի անգամ հրատարակուածը կը գոհանանք ըսելու որ այս տարուան յունուար 24ը (Ն. Տ) իրաւամբ յաղթանակի և վարձատրութեան օր մը եղաւ տաղանդաւոր Տիկնոջ համար։ —

Յոբելեանական յանձնաժողովը՝ Տ. Սիրանոյշը յաղթական կամարներու տակէն անցընելով առաջնորդած է թատրոն որ բիւրաւոր ելեկտրական լապտերներով, ծաղիկներով, կանաչագեղ ոստերով, գոյնզգոյն դրօշակներով զարդարուած ըլլալէ զատ, բոլոր օթեակները և աթոռները բազմաթիւ հանդիսականներէ բռնուած էին։ Հանդէսը թատերական ներկայացումներով կը սկսի, և Տիկին Սիրանոյշ՝ նոյն խաղերուն մէջ Տոսկայի և Մագդայի դերերը կը կատարէ ամենայաջող կերպով։

Տիկին Հրաչեայ դերասանուհին Սիրանոյշի Մենտորն ըլլալով, կ'առաջնորդէ իր ձեռասունը բեմ ուր հրեշտակներ լեռնէ իջնելով կը բերեն դափնի պսակ մը։ Ծանօթ դաստիարակուհին, Սիրանոյշի բեմական գործունէութեան սկզբնաւորութեան միջոց ցուցած յարատևութիւնը և յառաջադիմութիւնը, և այլն, ջատագովելէ յետոյ, յաղթանակի պսակը կը զետեղէ անոր գլխուն վրայ։ Ապա ծաղկեզարդ մեծղի շրջանակ մը բերուելով՝ Հայութեան պատուաբեր Դերասանուհին կը կանգնեցնեն անոր մէջ, ու 60է աւելի թատերական ընկերութիւններու այլ և այլ պատուիրակները ճառեր կ'արտասանեն, ուղերձներ կը

digitised by A.R.A.R.@